

allerede er afgivet Betænkning til Thinget, at der er vedtaget et foreløbigt Udflast til Betænkning over dem, hvilket saaledes vil henligge i Rigsdagens Archiv.

Derhøi er der siden forrige Møde omdeelt Udvalgets Betænkning over „Forflag til Lov om Frederiksberg, Frederiksværk, Vøgstor, Marstal, Nørresundby og Skilleborg Communer Styrelse m. v.“, samt Udvalgets Betænkning over „Forflag til Lov om Brandforsikring af Kjøbstadefødsomme.“

Efter Dagsordenen gik man derpaa over til:

Anden og sidste Behandling af Statsrevisionens Betænkning over Statsregnskabet for Finantsaaret 1866—67.

(1ste Behandling findes i Tidenden Sp. 5214 ff.)

Formanden: Der er ikke stillet Endringsforslag til de ved Thingets Afstemninger ved Sagens forrige Behandling vedtagne Indstillinger, og det er saaledes kun Spørgsmaalet om den endelige Vedtagelse af disse Beslutninger i deres Heelhed, der foreligger til Forhandling og Afstemning.

Winther: Jeg skal tillade mig et Par Bemærkninger i Anledning af det foreliggende Arbejde af Statsrevisoratet. I de Betænkninger, der ere afgivne deels af Landsthingets, deels af Folkethingets Udvalg, har der gjort sig en noget forskjellig Betragtning gjældende af det Spørgsmaal, om denne Beretning var vidtløftig nok, eller om den var altfor vidtløftig. Det glæder mig at see, at Folkethingets Udvalg har været af den Anskuelse, at det Arbejde, som er leveret, ikke i det Væsentlige kunde være mindre udførligt, end det er, og jeg slutter mig ganske til den Anskuelse, som udtales i det nævnte Udvalgs Betænkning om, at det ikke er at haabe, at dette Arbejde for Fremtiden kan blive meget mindre udførligt. Det forekommer mig ogsaa, at dersom man vilde gaae meget vidt med at afforte Beretningen til Rigsdagen, vilde der

deels kunne blive mangt et Punkt, som vilde undgaae Thingets Opmærksomhed, men som dog var af en saadan Bessaffenhed, at det var ønskeligt, om det laa klart for, inden man gav sin Dvitering, sin Decharge for Statsregnskabet, og deels vilde Statsrevisoratet, som det forekommer mig, i ikke faa Tilfælde blive den virkelige Decisor, men det vilde være ganske stridende mod Grundloven, idet det er Rigsdagen, altsaa de vedkommende Thing, som skal afgjøre de Punkter, hvorom der bør træffes Afgjørelse. Det er nu ganske vist, at der i den nye Instru for Statsrevisorerne er reserveret enhver af dem Ret til at faae sin afvigende Anskuelse om hvert enkelt Punkt ind i Betænkningen; men det kunde meget godt tænkes, at Revisoratet kunde være valgt af een politisk Anskuelse, og at der derfor fra andre Synspunkter kunde have været Anledning til at gjøre Indstillinger til Thingets Afgjørelse, hvorfra man da vilde være affkaaret; idetmindste vilde det være et uendeligt Arbejde for Enkeltmand, og det kunde efter min Mening ikke engang udføres. Det er mig derfor, som sagt, kjær at see, at Folkethingets Udvalg har udtalt sig i den Retning om dette Punkt, som skeet er. — Naar jeg sammenligner den Afgjørelsesmaade, der er truffen med Hensyn til Marineministeriet, og den, der er truffen med Hensyn til Krigsministeriet, forekommer det mig, at der er en vis Ulighed deri. Det kan kun være tilfredsstillende for Thinget at see den Umhyggelighed, den Strengthed, kan jeg kalde det, hvormed der er gaaet frem imod Marineministeriet, men da dette hele Punkt om Marineministeriet, navnlig hvad angaaer Beholdningerne, og Uoverensstemmelsen imellem de to Regnskaber dem vedkommende, har gjort en vis Opstigt i Landet og har været meget omtalt i Pressen, skal jeg iøvrigt bemærke, at det, efterat jeg har sat mig ind i det Bidrag til Sagens Bedømmelse, der er givet af Statsrevisorerne, forekommer mig, at et Punkt, som er fremhævet i Landsthingsudvalgets Betænkning, billigt vis bør gjøres ret klart for alle dem, der i det Hele taget ville fælde Dom om Sagen. Der gjøres nemlig opmærksom paa, at Beholdningerne ikke tidligere have været optagne